

زبان و ادبیات فارسی در دانشگاه‌های ایتالیا

فائزه مردانی^۱

پیشگفتار

نوشتۀ پیش رو، حاصل پژوهش یکساله‌ای است که میان سال‌های ۲۰۰۰ و ۲۰۰۱ در زمینه شرایط کرسی‌های استادی زبان و ادبیات فارسی و ایران‌شناسی در کشور ایتالیا صورت گرفته است.

هدف اصلی این بررسی، شناسایی ویژگی‌های تاریخی هر دانشگاه و آگاهی از چگونگی آموزش و فراگیری زبان فارسی و نحوه آشنایی با تاریخ و فرهنگ ایران است. در راستای بهره‌گیری از تجربیات نوین خاورشناسی و ایران‌شناسی در سطح بین‌المللی، و به کارگیری روش‌ها و امکانات تازه پژوهشی، کوششی که به انجام رسیده، می‌تواند قدم کوچکی در مطالعه و ارزیابی مشکلات و کمبودهای این مقوله مهم فرهنگی به شمار آید. همچنان که به شکلی گسترده در این گفتار خواهد آمد، زبان و ادبیات فارسی در چهار دانشگاه مهم کشور ایتالیا تدریس می‌شود. این چهار مرکز دانشگاهی عبارت‌اند از دانشگاه ناپل، دانشگاه ونیز، دانشگاه رم، و دانشگاه بولونیا.

۱. دانشگاه بولونیا، ایتالیا

مطلوب به دست آمده حاصل بررسی بولتن‌های راهنمای دانشجویان در سال‌های میان ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۱م، گفت‌وگو با استادان، تماس مستقیم با دانشجویان و پژوهشگران، مطالعه گزارش‌های سالانه هر دانشگاه، دیدار از کتابخانه‌ها و مراکز ویژه مطالعات خاورشناسی، شناسایی روش‌های آموزش زبان فارسی و گردآوری منابع کتاب‌شناسی دروس مربوط به این رشته در هر یک از این دانشگاه‌هاست.

از نخستین پیامدهای قابل توجه این بررسی، آشنایی با متون مورد مطالعه دانشجویان، روش‌های گوناگون تدریسی و تحقیقی، نوع نگاه و برخورد ایران‌شناسان و استادان زبان و ادبیات فارسی با این فرهنگ، موضوعات دروس، مطالعات پژوهشی استادان و دانشجویان، و چگونگی بهره‌گیری از امکانات فنی نوین در این زمینه است.

تردیدی نیست که این بررسی کوتاه و محدود، پیش از هر چیز، روشنگر تلاش‌ها و کوشش‌های خستگی‌ناپذیر خاورشناسانی است که با علاقه و باور فراوان به فعالیت‌های تحقیقی و تدریسی خود در راه انتشار و انتقال زبان و فرهنگ ایران ادامه می‌دهند و هر ساله جوانان کنجکاو و علاقه‌مند به این رشته را راهنمایی و همراهی می‌کنند.

علاوه بر این، گویای واقعیت نوینی است که در دو دهه اخیر در زمینه خاورشناسی اروپایی مشاهده می‌شود و آن توجه ویژه دانشجویان به مطالعه و شناخت هر چه بیشتر فرهنگ شرق و مسائل تاریخی، اجتماعی، هنری و سیاسی این بخش از جهان است که در گذشته کمتر مورد توجه دانشجویان دانشگاه‌ها قرار می‌گرفت.

با توجه به نکته اخیر باید پذیرفت که همکاری و گفت‌وگو و مراوده فرهنگی میان جوامع فرهنگی ایران و استادان و پژوهشگران و دانشجویان این حوزه‌های مطالعاتی، از نخستین امکانات باروری و تنش در این راستاست.

نکته دیگری که در این بررسی به چشم می‌خورد توجه اندک و محدود این مراکز به زبان و ادبیات دوره معاصر است که بی‌تردید می‌تواند کلیدی برای شناسایی هر چه ژرف‌تر واقعیت‌های تاریخی و اجتماعی و سیاسی و فرهنگی امروزه ایران باشد و دانشجویان را به درک بهتر آن رهنمون شود.

در گفت‌وگو با استادان و دانشجویان و دیدار از کتابخانه‌ها کمبود رابطه‌ای نزدیک با جامعه فرهنگی ایران و تأثیفات و نتیجه پژوهش‌هایی که در ایران انجام و منتشر می‌شوند، به طور آشکار، نمودار بود.

بی‌تردید بخشی از این کمبودها می‌تواند از طریق مبادله استاد و دانشجو و ایجاد

دوره‌های کوتاه‌مدت تابستانی آموزش زبان فارسی در ایران و در رابطه نزدیک با فضای دانشگاهی فارسی‌زبان، و همچنین ارسال تأثیفات نوین تحقیقی به کتابخانه‌های دانشگاه‌های شرق‌شناسی ایتالیا، بر طرف شود.

دانشگاه ناپل

مطالعات ایران‌شناسی و تدریس زبان و ادبیات فارسی در کشور ایتالیا اشکال و ساختارهای دانشگاهی متفاوتی دارد. در اکثر موقع این رشته درسی در شمار دروس دانشکده زبان و ادبیات یا دانشکده ادبیات و فلسفه قرار می‌گیرد.

در مورد دانشگاه شهر ناپل باید یادآور شد که مطالعات شرق‌شناسی در این مرکز از آغاز ساختاری مشخص و شکلی متفاوت و مستقل داشته است و به همین جهت امروزه مؤسسه دانشگاهی شرق‌شناسی ناپل¹ نامیده می‌شود.

این مؤسسه از بدء تأسیس تاکنون یکی از مراکز مطالعات شرقی متقدم و متخصص در زمینه مطالعات ایران‌شناسی در سطح اروپایی و بین‌المللی به شمار می‌آید.

در اشاره به سوابق تاریخی آن باید خاطرنشان کرد که این مؤسسه در اواسط قرن هیجدهم میلادی به وسیله یک مبلغ مذهبی به نام ماتتو ریپا²، که در دربار چن به عنوان نقاش و حکاک کار می‌کرد و در بازگشت از این کشور چند دانشجوی چینی را با خود به ناپل آورده تأسیس شد و مدرسه چینی‌ها نام گرفت.

هدف اصلی این مدرسه در بدء تأسیس تربیت مبلغان مذهبی ای بود که با فraigیری زبان چینی، و بعدها زبان‌های دیگر شرقی مانند هندی و اردو، می‌توانستند دیانت مسیح را به اقصا نقاط شرق ببرند.

رفته‌رفته این ساختار تغییر شکل یافت و در سال ۱۸۶۸ م مدرسه چینی‌ها تبدیل به مدرسه سلطنتی آسیایی شد که از دو بخش مستقل تشکیل می‌یافت: یکی وابسته به مبلغان مذهبی و دیگری در دسترس شاگردان و پژوهشگران علاقه‌مند به زبان‌های شرقی و فرهنگ کشورهای آسیایی. در سال ۱۸۸۸ م در پی اجرای ماده قانونی که از تصویب دولت گذشت، این مدرسه به مؤسسه شرق‌شناسی تبدیل شد و پس از به رسمیت شناختن مدرک تحصیلی آن به عنوان مدرک دانشگاهی، مؤسسه دانشگاهی شرق‌شناسی ناپل نام گرفت. این مرکز، که

ساختار آن در میان مؤسسات دانشگاهی مطالعات خاورشناسی شکلی خاص دارد، قدیم ترین مرکز مطالعات شرقی و مطالعات چینی در اروپا به شمار می‌آید. امروزه مؤسسه دانشگاهی شرق‌شناسی ناپل در زمینه‌های گوناگون زبان و ادب، تاریخ و تاریخ هنر مربوط به آسیا و آفریقا فعالیت‌های علمی قابل توجهی عرضه می‌کند. علاوه بر تخصص در شرق‌شناسی، این مؤسسه به حوزه‌های علمی کرانه مدیترانه و اروپا و امریکا نیز توجه دارد.

در راه بسط و گسترش فعالیت‌های علمی این مؤسسه، از سال ۱۹۷۵ م حیطه این فعالیت‌ها به چهار حوزه تحصیلی مشخص تقسیم شده است که عبارت‌اند از: دانشکده ادبیات و فلسفه، دانشکده زبان و ادبیات خارجی، دانشکده علوم سیاسی، مدرسه مطالعات اسلامی.

باید یاد آور شد که مؤسسه دانشگاهی شرق‌شناسی ناپل یکی از قدیم ترین مرکز تدریس زبان فارسی و مطالعات ایرانی در سطح بین‌المللی به شمار می‌آید. زبان و ادبیات فارسی در دو بخش این مؤسسه یعنی در دانشکده ادبیات و فلسفه و در مدرسه مطالعات اسلامی تدریس می‌شود.

مطالعه و فراگیری زبان و ادبیات فارسی، که از سال ۱۸۷۸ م در این حوزه آغاز شد، در سال ۱۹۵۷ م به صورت کرسی استادی مستقلی در آمد که ریاست آن به عهدۀ پروفسور آساندرو باائزانی^۱ (۱۹۲۱-۱۹۸۸ م) ایران‌شناس و زبان‌شناس و اسلام‌شناس مشهور گذاشته شده بود. باائزانی بی‌تر دید یکی از مهم‌ترین ایران‌شناسان تاریخ خاورشناسی در سطح بین‌المللی به شمار می‌آید. وی به مدت چهارده سال در این سمت مشغول فعالیت بود و در این دوره مطالعات مهم و بالارزشی در زمینه‌های تاریخ ادبیات ایران، زبان‌شناسی ادبی، تاریخ ادیان در ایران، ادبیات علمی-فلسفی، زیباشناسی و سبک‌شناسی فارسی، تأثیر زبان و ادب فارسی در ادبیات شبه‌قاره هند و زبان‌های آن منطقه مانند اردو و بنگالی، به عمل آورد.

باائزانی در سال ۱۹۷۱ م ریاست کرسی اسلام‌شناسی دانشگاه رم را به عهدۀ گرفت و تا آخر حیات پربار خود در این سمت باقی ماند. آثار و تألیفاتی که به صورت کتاب و ترجمه و مقالات تحقیقی از وی به جا مانده، گنجینه‌گرانبهایی است که شرق‌شناسان و پژوهشگران

و دانشجویان در هر نقطه جهان از آن بهره می‌گیرند.

همچنان که پیش از این اشاره رفت، زبان و ادبیات فارسی هم در دانشکده ادبیات و فلسفه و هم در مدرسه مطالعات اسلامی دانشگاه ناپل تدریس می‌شود. برنامه درسی کرسی زبان و ادبیات فارسی دانشکده ادبیات و فلسفه به دو بخش جداگانه، یعنی بخش دوساله اول و بخش دوساله دوم، تقسیم شده است.

استاد بخش دو ساله اول پروفسور میکله برnarدینی^۱ و استاد بخش دوساله دوم پروفسور جوانی درمه^۲ است.

برnarدینی در دانشکده مطالعات شرقی دانشگاه رم در رشته زبان و ادبیات فارسی تحصیل کرده و در همین زمینه موفق به اخذ دکترا از مؤسسه شرق‌شناسی ناپل شده است. وی رساله‌ای درباره مثنوی هفت منظراهاتفی نوشته است و در ترجمه متون ادبی مربوط به زبان تاجیکی تخصص دارد.

دو ساله دوم کرسی استادی زبان و ادبیات فارسی دانشکده ادبیات و فلسفه مؤسسه شرق‌شناسی ناپل از سال ۱۹۸۰ م به عهده پروفسور جوانی درمه گذارده شده است. وی که تحصیلات خود را در دانشگاه رم به پایان رسانده، متخصص دستور زبان فارسی است تألیفات ارزشمندی در این زمینه به چاپ رسانده که از جمله منابع مفید برای زبان‌شناسان و دانشجویان به شمار می‌آیند. مطالعات تحقیقی درمه درباره روش نگارش خط میخی در ایران باستان از دیگر مأخذ مطالعه پژوهشگران است. او آثار طنزآمیز عبید زاکانی را نیز به زبان ایتالیایی ترجمه و منتشر کرده است.

نشانه‌های حضور ایرانیان در کرانه دریای مدیترانه در دوران قرون وسطا، نفوذ و تأثیر ادب فارسی در فولکلور منطقه جنوب ایتالیا، تأثیر فلسفه ایران باستان در روند زمان و مکان، از دیگر پژوهش‌های علمی جوانی درمه به شمار می‌روند.

استاد فارسی زبان

استاد فارسی زبان و یا همکار فارسی زبان استادی است که فارسی زبان مادری وی باشد و به این زبان چه از نظر تلفظ صحیح و چه از نظر قواعد دستوری آشنایی کامل داشته باشد. علاوه بر این آشنایی، نیاز است که همکار زبان فارسی به روش‌های ویژه تدریس زبان به

دانشجویانی که هیچ‌گونه آشنایی پیشین با زبان فارسی ندارند آگاه باشد و با به کارگیری هر چه بیشتر و سایل سمعی و بصری و استفاده از امکانات آزمایشگاه زبان، که برای فراگیری هر زبان تازه‌ای ضروری است، دانشجویان را در روند یادگیری و استفاده از زبان فارسی یاری کند.

در دانشکده ادبیات مؤسسه شرق‌شناسی ناپل و در کنار ساعات درسی درمه، ساعتی نیز به آزمایشگاه زبان اختصاص داده شده است که مسئولیت آن به عهده پروفسور نادر تنها است. وی که در ایران متولد و بزرگ شده، تحصیلات دانشگاهی خود را در رشته زبان و ادبیات انگلیسی به پایان رسانده و در همین رشته چند سالی به تدریس مشغول بوده است. نادر تنها بیش از بیست سال است که در ایتالیا اقامت دارد، در دانشگاه ناپل به عنوان همکار فارسی‌زبان فعالیت می‌کند.

در طول ساعات آزمایشگاه زبان، به‌ویژه دوره دوساله اول، همکار فارسی‌زبان، دانشجویان را از طریق خواندن متون بسیار ساده و ابتدایی و ساختن جملاتی کوتاه با قواعد ابتدایی دستور زبان فارسی آشنا می‌کند و آنان را در مکالمه به زبان فارسی و تلفظ صحیح کلمات و جملات ساده روزمره یاری می‌رساند. در این مرحله دانشجویان از نوارهای درسی و نوارهای ویدیویی برای فراگیری بهتر زبان استفاده می‌کنند. در دوره بعد متون و آثاری از ادبیات معاصر مانند نوشته‌های جمالزاده و بزرگ‌علوی نیز مورد مطالعه دانشجویان قرار می‌گیرد.

زبان‌شناسی ایرانی پژوهش‌گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

کرسی استادی درس زبان‌شناسی ایرانی در دانشکده ادبیات و فلسفه مؤسسه شرق‌شناسی ناپل از سال ۱۹۸۰ م به عهده پروفسور آدریانو رُسّی^۱ گذاشته شده است. وی که تحصیلات خود را در دانشگاه رم به پایان رسانده است، مطالعات ارزشمندی در زمینه فرهنگ و زبان‌های ایران باستان و بهویژه خط میخی و زبان فارسی باستان دارد. بررسی‌ها و تأثیفات پروفسور رُسّی درباره زبان پهلوی، و زبان و فرهنگ بلوج، به صورت کتب و مقالات متعددی چاپ شده و در دسترس دانشجویان قرار گرفته است.

مطالعات و پژوهش‌های علمی وی در رابطه با زبان‌های کهن ایران باستان و متون به

دست آمده در حوزه های تمدن دوره هخامنشی و چندگونگی زبانی و خطی در این منطقه، منابع ارزشمندی برای مطالعه دانشجویان و خاورشناسان به شمار می روند.

او از سال ۱۹۸۲ م تا کنون علاوه بر تدریس زبان‌شناسی ایرانی، مدیریت مجلهٔ مطالعات و تحقیقات دربارهٔ زبان و فرهنگ بلوچی را نیز به عهده دارد.

دروس زبان‌شناسی ایرانی جوابگوی نیازهای آن دسته از دانشجویانی است که به جنبه‌های گوناگون زبان و فرهنگ ایران علاقه‌مند باشند و بخواهند پژوهش‌ها و بررسی‌های خود را در این زمینه گسترش دهند.

البته باید یادآور شد که دانشجویان علاقه‌مند به شناسایی زبان‌های محلی، جغرافیای زبانی، زبان‌شناسی تاریخی در حیطه زبان‌های هندواروپایی، مطالعه زبان آشوری، مطالعه زبان‌های هندی، مطالعات مربوط به آسیای مرکزی، می‌توانند از این درس به عنوان یک بررسی جامع و گسترده در زمینه زبان‌شناسی و ریشه‌شناسی استفاده کنند.

تاریخ ایران از ورود اسلام تا عصر حاضر

کرسی استادی درس تاریخ ایران از ورود اسلام تا عصر حاضر به خانم پروفسور فلیچتا فرارو^۱ سپرده شده است. او تحصیلات عالی خود را در مؤسسهٔ شرق‌شناسی دانشگاه ناپل به پایان رسانده و از همین دانشگاه موفق به دریافت درجهٔ دکترا در رشتهٔ مطالعات ایرانی شده است.

خانم فرارو مطالعات تحقیقی مفصلی در زمینه مردم‌شناسی اقوام بلوچ و ویژگی‌های این فرهنگ دارد و رساله دکترای خود در همین زمینه تحریر کرده است.

مطالعه تاریخ ایران در این درس به دو بخش تقسیم شده است:

بخش نخست

در بخش نخست سیر تطور و دگرگونی‌های تاریخ ایران از زمان سلطنت خاندان صفوی تا دوره حکومت سلسله پهلوی مورد بررسی کلی قرار می‌گیرد.

در این بخش دانشجویان جریان‌های شکل‌گیری دولت‌های ایرانی و رخته و گسترش معانی لغات و مفاهیمی چون «ملی» و «ملیت» در ذهن سیاستمداران، دولتمردان و روش‌پژوهان را مطالعه و تجزیه و تحلیل تاریخی می‌کنند. مسئله ملت و ملت‌گرایی در رابطه

با مسائل تأثیرگذاری چون زبان‌شناسی، علوم اجتماعی و جغرافیا مطرح و بررسی می‌شود. در این مرحله دانشجویان به شکلی مستند و تاریخی مسیر رشد و دگرگونی‌های تفکر سیاسی ملی ایران و کاربرد مفاهیمی چون وطن، مردم، مرزهای جغرافیایی، دولت و ملت را از طریق مطالعه دگرگونی‌های زبان، که از عوامل تعیین‌کننده این رشد و آگاهی به شمار می‌رود، مورد بحث و تبادل نظر قرار می‌دهند.

این بررسی همزمان و همراه با مطالعه نقشه‌های جغرافیایی، که تغییرات و جابه‌جایی‌های مرزهای ایران را در گذر حکومت‌ها و وقایع تاریخی-سیاسی نشان می‌دهد صورت می‌گیرد تا دانشجویان به طور مستند از چگونگی شکل‌گیری این مفاهیم نو در ذهن و تفکر توده‌های مردم آگاه شوند.

علاوه بر نقشه‌های جغرافیایی، گزارش‌ها و سفرنامه‌های سیاحان، کتب و متون تاریخی دیگری نیز که نشان‌دهنده سیر پیدایش مفهوم ملیت ایرانی در سده‌های اخیر باشند نیز در دسترس دانشجویان علاقه‌مند، قرار می‌گیرند.

بخش ویژه

بخش ویژه این درس به آشنایی با ویژگی‌های تاریخی و جغرافیایی اقوام مختلف در حوزه جغرافیایی سرزمین ایران اختصاص دارد. در این بخش چگونگی شکل‌گیری مناطق جغرافیایی که محل تجمع و رشد اقوام و هویت‌های زبانی و فرهنگی متفاوت هستند، مورد بررسی قرار می‌گیرد.

دانشجویان در این بخش به مطالعه ویژگی‌های اقوامی که در سرزمین ایران سکونت دارند و چگونگی روابط فرهنگی و زبانی میان آنان از دوره ورود اسلام تا کنون می‌پردازند. در این مرحله توجه و نقد مسائل مربوط به هویت قومی و رابطه آن با هویت ملی و تأثیرپذیری این مفاهیم از یکدیگر در روند آگاهی‌های سیاسی - تاریخی اقوام مختلف، از اهمیت خاصی برخوردار است.

زبان و ادبیات فارسی

مدرسه‌مطالعات اسلامی

همچنان که پیش از این اشاره شد زبان و ادبیات فارسی در مؤسسه دانشگاهی شرق‌شناسی ناپل در دو دانشکده تدریس می‌شود: یکی کرسی استادی پروفسور درمه و پروفسور برناردينی در دانشکده ادبیات و فلسفه، که درباره آن در صفحات پیش توضیح داده شد، و دیگری

کرسی استادی پروفسور رحیم رضا از سال ۱۹۹۷ م تاکنون که در مدرسه مطالعات اسلامی در حال فعالیت است.

پروفسور رحیم رضا اردو زبان است و در زبان‌های فارسی و اردو و پشتو و تاجیک و ادبیات مربوط به این زبان‌ها و آداب و سنت مناطقی که در آن این زبان‌ها رشد و گسترش پیدا کرده‌اند، مطالعات و تأثیفات قابل توجهی دارد. تدریس زبان و ادبیات فارسی در مدرسه مطالعات اسلامی، همانند کرسی زبان فارسی دانشکده ادبیات و فلسفه، به دو دوره دوساله تقسیم می‌شود دوره مقدماتی و دوره پیشرفته.

تاریخ تطبیقی زبان‌های هندوایرانی

کرسی استادی درس تاریخ تطبیقی زبان‌های هندوایرانی به عهده پروفسور مائورو ماجی^۱ گذاشته شده است. ماجی تحصیلات عالی خود را در دانشگاه رم به پایان رسانده و از مؤسسه شرق‌شناسی ناپل موفق به اخذ درجهٔ دکترا در رشتهٔ مطالعات ایرانی شده است. وی پژوهش‌های ارزنده‌ای در زمینهٔ زبان‌های ایرانی باستان و نگارش و آواشناسی و نکات دستوری این زبان‌ها به انجام رسانده است و در مطالعات مربوط به زبان‌های اوستایی و سکایی و ختنی تخصص دارد.

درس تاریخ تطبیقی زبان‌های هندوایرانی به سه بخش تقسیم می‌شود:

بخش مقدماتی

در مرحلهٔ مقدماتی درس، دانشجویان با ویژگی‌های کلی و پیش‌تاریخی زبان‌های هندوایرانی و هندوآریایی آشنا می‌شوند و نکاتی از نگارش و آواشناسی و قواعد دستوری این زبان‌ها را مطالعه می‌کنند.

بخش تعریفی

در این بخش روش‌های مربوط به کتاب‌شناسی و متداول‌وزیری بررسی و فراگیری زبان‌های هندوایرانی به دانشجویان آموخته می‌شود. متون اوستایی و بخش‌هایی از وداها و زبان‌های کهن ایرانی از نقطهٔ نظر ریشه‌شناسی و زبان‌شناسی تدریس و تجزیه و تحلیل می‌شوند.

بخش ویژه

در بخش سوم موضوع مربوط به تأثیر و نفوذ ویژگی‌های زبان‌های هندی در زبان ختنی

تدریس می شود. در این مرحله دانشجویان متون مربوطه را از نظر خصوصیات تاریخی و جغرافیایی مطالعه می کنند.

کتابخانه ها

مؤسسه دانشگاهی شرق‌شناسی ناپل دارای چهار دانشکده است و هر دانشکده بر حسب رشتۀ تحصیلی به گروه مختلف تقسیم می شود. هر یک از این دانشکده‌ها و گروه‌ها کتابخانه خاص خود را دارند.

کتاب‌های مربوط به رشتۀ زبان و ادبیات فارسی و ایران‌شناسی و زبان‌های ایرانی در گروه مطالعات آسیایی نگهداری می شود. این کتابخانه در سال ۱۹۸۴ م و در زمان تأسیس گروه مطالعات آسیایی، از تلفیق کتابخانه سمینارهای مختلف زبان، مربوط به حوزه فرهنگی آسیا، به وجود آمده است.

از به هم پیوستن این کتابخانه‌ها مجموعه‌ای بالغ بر شصت هزار جلد کتاب در زمینه‌های گوناگون در کتابخانه گروه مطالعات آسیایی جمع آوری شده است که هسته اولیه مجموعه اسناد و کتب این مرکز به شمار می‌آید.

هم اکنون کتابخانه این گروه دارای حدود ۲۰۸ هزار جلد کتاب است که شصت درصد آن‌ها به زبان‌های اروپایی و چهل درصد آن به زبان‌های آسیایی نوشته شده‌اند. علاوه بر این، تعداد دو هزار مجله و گاهنامه به زبان‌های مختلف آسیایی و اروپایی و ۱۵۰ نسخه دست‌نویس به این مجموعه اضافه شده است که به این ترتیب آن را در زمرة یکی از کتابخانه‌های وسیع و مهم در زمینه شرق‌شناسی قرار می‌دهد. بیش از پانصد میکروفیلم و دیگر امکانات سمعی و بصری در این کتابخانه وجود دارد که دانشجویان می‌توانند در فعالیت‌های پژوهشی خود، از طریق رایانه‌های موجود، از آن‌ها استفاده کنند. در این کتابخانه نسخ بسیار نفیس و نایابی که متعلق به هسته اولیه مؤسسه شرق‌شناسی ناپل (مدرسه چینی‌ها) بوده‌اند نیز نگهداری می‌شوند که در واقع سرمایه ارزنهای برای استفاده تحقیقی شرق‌شناسان در سطح بین‌المللی به شمار می‌آیند.

دکترای مطالعات ایرانی

مؤسسه دانشگاهی شرق‌شناسی ناپل در حال حاضر تنها مؤسسه‌ای است که به‌طور مستقل دوره دکترای مطالعات ایرانی دارد.

این دوره از سال ۱۹۸۷ م تأسیس شده و تاکنون تعداد بسیاری از دانش پژوهان علاقه مند به مطالعات ایرانی موفق به اخذ درجه دکترا از این مؤسسه شده‌اند. از شرایط ورود به دوره دکترای مطالعات ایرانی، گذراندن آزمونی در دو مرحله کتبی و شفاهی و سلط کامل به دو زبان خارجی است.

این دوره سه سال به طول می‌انجامد و دانشجویان متقاضی پس از موفقیت در آزمون ورودی از بورس تحصیلی بهره‌مند می‌شوند. در پایان دوره سه ساله دکترا دانشجویان موظف‌اند نتایج بررسی‌ها و پژوهش‌های علمی خود را به صورت پایان نامه تدوین کنند و در مرحله آزمون نهایی از آن دفاع نمایند.

این رساله‌ها در اکثر موارد به جهت ارزش علمی و پژوهشی‌ای که دارا هستند، از طرف دانشگاه چاپ می‌شوند و در دسترس دانشجویان و علاقه‌مندان این رشته قرار می‌گیرند.

دانشگاه رم

کرسی استادی زبان فارسی دانشکده ادبیات و فلسفه رم در سال ۱۹۷۵ م تأسیس شده است. این کرسی پس از مؤسسه دانشگاهی شرق‌شناسی ناپل و بخش زبان فارسی دانشکده زبان و ادبیات دانشگاه ونیز شروع به کار کرده است.

پیش از شروع به بررسی شرایط کنونی گروه زبان فارسی دانشگاه رم، که از ماه مارس سال ۲۰۰۱ م دانشکده مطالعات شرقی نامیده می‌شود، باید یادآور شد که مطالعات شرق‌شناسی، به‌ویژه زبان‌شناسی ایرانی و زبان‌های دیگری چون عبری، عربی و سنسکریت، در میان ادبیان و فلاسفه حوزه دانشگاهی رم پیشیه‌ای دیرین دارد.

در قرون شانزدهم و هفدهم میلادی شهر رم یکی از حوزه‌های مهم فرهنگی و خاورشناسی و در واقع پاپخت مطالعات شرقی در اروپا به شمار می‌آمد. از میان کسانی که برای نخستین بار در رم به ادبیات علمی فارسی توجه کردند و به جمع‌آوری و انتشار نسخ خطی پرداختند باید از جوان پاتیستا رایموندی¹، استاد ریاضیات و فلسفه دانشگاه رم و مدیر «چاپخانه شرق» نام برد.

وی علاقه بسیاری به شناسایی و گردآوری و انتشار علوم و زبان‌های شرقی در اروپا و ایتالیا داشت و در چاپخانه خود ترجمه برخی از متون علمی فارسی مربوط به ریاضیات،

اخترشناسی پژوهشکی و غیره و همچنین زبان‌شناسی مانند دستور زبان و فرهنگ لغات را به چاپ رسانده بود.

دو تن از همکاران رایموندی به نام‌های جوان باتیستا وکیتی^۱ و جرولامو وکیتی^۲ برخی از کتب خطی فارسی را از نقاط مختلف شرق مانند مصر، هند و ایران به ایتالیا آورده و در شمار تألیفات و انتشارات چاپخانه شرق قرار داده بودند. این کتب و نسخه‌های خطی ارزشمند و نادر هم‌اکنون در کتابخانه‌های ناپل، رم، فلورانس، بولونیا و پاریس نگهداری می‌شوند و مورد استفاده و پژوهش خاورشناسان و دانشجویان علاقه‌مند به این بخش از مطالعات شرقی قرار می‌گیرند. از میان این متون ارزشمند می‌توان به نسخه خطی نخستین جلد شاهنامه فردوسی، که به وسیله پروفسور آنجلو میکله پیمه‌مونته^۳ شناسایی شده، اشاره کرد.

این دست‌نوشته‌گرانها و نفیس که به وسیله جرولامو وکیتی از قاهره به ایتالیا آورده شده است، امروزه در کتابخانه ملی فلورانس نگهداری می‌شود. این نسخه در ۳۰ محرم سال ۶۱۴ق پایان یافته و کهن‌ترین نسخه شاهنامه فردوسی در جهان به شمار می‌آید.

همچنین لازم به یادآوری است که نخستین کتاب دستور زبان فارسی که توسط یک مبلغ مسیحی ایتالیایی به نام اینیاتیسو دی جسو^۴ نوشته شده، در سال ۱۶۵۴م در شهر رم به چاپ رسیده است. این مبلغ مسیحی علاوه بر تألیف فرهنگ لغت لاتینی-فارسی، روش استنساخ از خط عربی-فارسی با حروف لاتینی را نیز شناسایی و ارائه کرد.

یکی دیگر از دانشمندان حوزه دانشگاهی رم، که از مهم‌ترین شرق‌شناسان جهان به شمار می‌آید سیاح و دانشمند رمی پیترو دلاواله^۵ (۱۵۸۶-۱۶۵۲م) است که اخترشناس و متخصص مطالعات ایرانی نیز به شمار می‌رود. دست‌نوشته‌های او، که حاوی شرح سفرها و نتیجه‌پژوهش‌های پرارزشی درباره ایران و زیان و ادب فارسی هستند، هم‌اکنون در کتابخانه بزرگ واتیکان و کتابخانه شهر مودنا نگهداری می‌شوند و هنوز آنچنان که باید و شاید موضوع پژوهش و بررسی محققان قرار نگرفته‌اند.

پیترو دلاواله شناخت وسیعی از زبان، تاریخ، فرهنگ و هنر ایران، و طبع ویژه‌ای در زمینه موسیقی و شعر داشت. بی‌تردید وی از نخستین اروپاییانی است که اشعاری به زبان

1. Giovan Battista Vecchietti

2. Gerolamo Vecchietti

3. Angelo Michele Piemontese

4. Ignazio di Gesu

5. Pietro Della Valle

فارسی سروده و نام و شناخت شعر حافظ را در میان ادباء و خاورشناسان ایتالیا و اروپا رواج داده است.

از دیگر خاورشناسانی که توجه ویژه‌ای به ایران داشتند و در حوزه دانشگاه رم فعالیت می‌کردند، باید از محقق نامدار و زبان‌شناس ارزشمند پروفسور آنتونیو پالیارو^۱ (۱۸۹۸-۱۹۷۳) نام برد. وی زبان‌شناسی ایران را در دانشگاه رم تدریس می‌کرد و مطالعات ارزنده‌ای در زمینه زبان‌های ایران باستان، به ویژه متون ادبی پهلوی، و قوانین دوره شاهنشاهی ساسانی، در مقاسه با حقوق و قوانین رم باستان داشت.

یکی از نتایج ارزشمند مطالعات آنتونیو پالیارو تأثیر تاریخ ادبیات فارسی است که یکی از منابع مطالعاتی مهم برای دانشجویان زبان و ادبیات فارسی در ایتالیا به شمار می‌آید. این کتاب که با همکاری پروفسور الساندرو بائوزانی نوشته شده، یکی از متون پایه در مطالعات تاریخ ادب فارسی شناخته شده است.

اتوره رُسی^۲ (۱۸۹۴-۱۹۵۵م) استاد دیگری است که در نیمه اول قرن بیستم زبان و ادبیات فارسی را در دانشگاه رم تدریس می‌کرده است. وی علاوه بر تألیف کتابی درباره دستور زبان فارسی، فهرست قابل توجهی از نسخ خطی کتابخانه شهر واتیکان را گردآوری کرده و به چاپ رسانده است.

اسلام‌شناس مشهور و متخصص زبان و ادب عربی، پروفسور فرانچسکو گابریلی^۳ (۱۹۰۴-۱۹۹۳ م) در مدت نیم قرن فعالیت تحقیقی خود بسیاری از متون مربوط به تاریخ ادبیات فارسی را گردآورد و به چاپ رساند و به این ترتیب منابع ارزشمندی در این زمینه در اختیار دانشجویان این رشته قرار داد. وی رباعیات خیام را به زبان ایتالیایی ترجمه و منتشر کرد و درباره سفرنامه ناصرخسرو و سبک‌های ادبی عربی و فارسی مطالعات تحقیقی گرانبهایی از خود به جا گذاشت.

در طی تاریخ چند قرنی مطالعات خاورشناسی غرب، بمویزه از نیمه قرن نوزدهم میلادی تا کنون، حوزه دانشگاهی رم، فعالیت‌های تحقیقی و تدریسی ارزشمند و گسترده‌ای به انجام رسانده و بی‌تردید شاخه ممتاز و قابل توجهی در زمینه شرق‌شناسی اروپا به شمار می‌آید.

باید پادآور شد که تعداد دانش پژوهان و استادان و محققانی که در این مرکز فعالیت

کرده‌اند، بسی بیش از نام‌هایی است که در بالا اشاره شد؛ به این جهت لازم و مفید است که برای مطالعه مراحل مختلف تاریخ ایران‌شناسی و مطالعه زبان و ادب فارسی در ایتالیا به مقالات تحقیقی پروفسور آنجلو میکله پیه‌مونته درباره «تاریخچه ایران‌شناسی در ایتالیا» مراجعه شود.

بنا بر آنچه به طور مختصر به آن اشاره رفت، دانشگاه رم هماکنون نیز مرکز مهم مطالعات ایرانی در کشور ایتالیا به شمار می‌آید.

مرکز این مطالعات، پس از طی اشکال گوناگون تشکیلاتی و اداری، در ماه مارس سال ۲۰۰۱ م به صورت دانشکده مطالعات شرقی در آمد و هماکنون به این نام و به طور مستقل برنامه‌های پژوهشی و آموزشی خود را ادامه می‌دهد.

این دانشکده در حقیقت وارث مؤسسات سنتی و کهن تدریس زبان‌های شرقی است که از قدیم‌ترین آن‌ها می‌توان از تدریس زبان عبری در ۱۴۸۲ م و تدریس زبان عربی در ۱۵۷۵ م یاد کرد. در دوره‌های بعد تدریس این دروس به صورت کرسی‌های مستقل در مؤسسه‌های مطالعات اسلامی، هند و آسیای شرقی، مطالعات باستانی در خاور نزدیک، تحت عنوان مدرسه مطالعات شرقی و پس از مدتی گروه مطالعات شرقی و عاقبت در سال ۱۹۹۴ م با نام دوره‌کارشناسی زبان‌ها و تمدن‌های شرقی ادامه یافت.

تأسیس دانشکده مستقلی به نام دانشکده مطالعات شرقی، در واقع پاسخی است به علاقه و توجه خاصی که در سال‌های اخیر از طرف پژوهشگران و دانشجویان نسبت به این دروس به چشم می‌خورد.

افزایش مداوم تعداد دانشجویانی که در زمینه خاورشناسی نامنویسی می‌کنند نمایانگر خواست‌ها و نیازهای نوین جوامع غربی است که کنجکاوی و توجه ویژه‌ای به شرق و جنبه‌های گوناگون تمدن تاریخی، فرهنگی، سیاسی و ادبی آن از خود نشان می‌دهند. دانشکده مطالعات شرقی دانشگاه رم حدود چهل ماده درسی را در پنج گروه و زمینه مستقل تقسیم‌بندی کرده است. این پنج گروه عبارت‌اند از:

- زبان‌آموزی

- مطالعات ریشه‌ای زبان‌ها یا زبان‌شناسی

- باستان‌شناسی و مطالعات تاریخی - هنری

- فلسفه و دین

- تاریخ

- هر یک از این گروه‌ها بر حسب موقعیت جغرافیایی و فرهنگی به گروه‌های کوچک‌تر و محدود‌تری تقسیم می‌شوند، که عبارت‌اند از:
- حوزه باستانی خاور نزدیک
 - حوزه فرهنگ اسلامی
 - حوزه آسیای شرقی و جنوب شرقی
 - حوزه خاور دور

وجه مشخصه هر یک از این گروه‌های درسی فراگیری یک زبان شرقی از میان زبان‌هایی چون عربی، عبری، فارسی، ترکی، اردو، هندی، سنسکریت، تبتی، ژاپنی، چینی، و کره‌ای است که دانشجویان را یاری می‌کند تا به مطالعات تاریخی، فرهنگی، دینی و فلسفی در این حوزه‌های جغرافیایی پردازند.

فراگیری صحیح و کامل این زبان‌ها هسته مرکزی دروس دانشکده مطالعات شرقی است که به دانشجویان امکان می‌دهد تا جوامع و تمدن‌های بزرگ شرقی را، چه در دوره‌های باستانی و چه در زمان معاصر، از طریق زبان زنده این مناطق، مورد مطالعات و پژوهش‌های علمی و مستند خود قرار دهند.

در سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۲ م دوره کارشناسی جدیدی به نام میانجیگری زبانی در حوزه‌های آسیا و آفریقا تأسیس می‌شود. این دوره، که با همکاری نزدیک دانشکده اقتصاد شروع به فعالیت می‌کند دانشجویان این رشته را با جنبه‌های زبانی و فرهنگی این حوزه‌ها در رابطه با اقتصاد و روابط تجاری و قوانین قضایی هر منطقه آشنا خواهد کرد.

کسانی که تحصیلات دانشگاهی خود را در این دوره به پایان می‌رسانند، می‌توانند مهره‌های ارزنده و مفیدی در روابط تجاری و اقتصادی شرق و غرب به شمار آیند و با شناختی که از زبان و فرهنگ این مناطق دارند، به بسط و تحکیم روابط فرهنگی - اقتصادی میان کشورهای آسیایی و آفریقایی و بقیه کشورها کمک کنند.

با نیاز روزافزون به مبادلات اقتصادی میان خاور و باختر، و پیشرفت‌های اقتصادی مناطق در حال رشد و توسعه در شرق، شناخت زبان، تاریخ و فرهنگ این کشورها یکی از عوامل مهم ادامه و گسترش روابط بین‌المللی در جهان به شمار می‌آید.

یکی از محققان مطالعات ایرانی و استادان زبان و ادبیات فارسی، که از سال ۱۹۷۵ م تاکنون کرسی استادی زبان فارسی را در دانشگاه رم و امروزه در دانشکده مطالعات شرقی به عهده دارد، پروفسور آنجلو میکله پیه‌مونتسه است. وی متخصص زبان و ادبیات فارسی و

تاریخ روابط ایتالیا و ایران در دوره قاجار و تاریخ مطالعات ایران‌شناسی در ایتالیا و تاریخ خط و هنر خوشنویسی است.

پروفسور پیه‌مونته متون ارزنده و قابل توجهی درباره تاریخ ادبیات فارسی، کتاب‌شناسی کتاب‌های ایتالیایی در ایران و فهرست متون خطی فارسی در ایتالیا به چاپ رسانده است.

وی علاوه بر فعالیت‌های تحقیقی و تدریس، رایزنی فرهنگی سفارت ایتالیا در ایران را بر عهده داشته و از نزدیک با تاریخ اجتماعی-سیاسی ایران در دهه‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ م آشنا شده است.

پروفسور پیه‌مونته تاکنون بیش از ۱۴۰ اثر از مطالعات و تحقیقات خود را در زمینه‌های ایران‌شناسی و خاورشناسی منتشر کرده و در دسترس دانشجویان و پژوهشگران قرار داده است.

استاد فارسی زبان

استاد فارسی زبان و یا همکار فارسی زبان دوره کارشناسی زبان و ادبیات فارسی دانشکدة شرق‌شناسی رم دکتر چنگیز داورپناه است که از سال ۱۹۸۶ م تاکنون در این سمت فعالیت می‌کند. وی در تهران متولد شده و تحصیلات دانشگاهی خود را در استانبول به پایان رسانده است.

دکتر داورپناه در رشته‌های خبرنگاری، جامعه‌شناسی و زبان و ادبیات نیز موفق به اخذ درجه کارشناسی شده است و همچنین در زمینه ترجمه و نشر کتب فعالیت داشته و کتاب داستان‌هایی برای بازی^۱ اثر جانی روداری،^۲ نویسنده ایتالیایی، را ترجمه و منتشر کرده است.

داورپناه، در دوره همکاری خود با دانشگاه رم، متونی چون تمرین‌های تلفظ و گفت‌وگوهای ساده در زبان فارسی، مجموعه کوچک لغات ساده در زبان فارسی، مکالمه زبان فارسی در مرحله مقدماتی: روش بشیری را تألیف کرده و در اختیار دانشجویان قرار داده است. استفاده از این متون مقدماتی، که بر حسب نیازهای ویژه دانشجویان تألیف شده‌اند، آنان را در خواندن و نوشتن و ترجمة جمله‌های کوتاه و ساده یاری می‌کند.

یکی دیگر از عوامل مهم یادگیری زبان استفاده از وسائل سمعی و بصری، و از طریق

دیدن فیلم به زبان اصلی و شنیدن نوار است. در این بخش نیز همکار فارسی زبان، با بهره‌گیری از نوارهای رادیویی و ویدیویی، دانشجویان را با تلفظ صحیح لغات و اصطلاحات زبان گفت و گویی و روزمره آشنا می‌کند و آنان را در فرآگیری مکالمه فارسی پاری می‌دهد.

کرسی استادان تاریخ زبان فارسی در سال تحصیلی ۲۰۰۱ - ۲۰۰۰ م در دانشکده مطالعات شرقی دانشگاه ادبیات دانشگاه رم تأسیس شده است و خانم پروفسور پائولا اورساتی^۱ سمت استادی این کرسی را بر عهده گرفته است.

اورساتی در رم متولد شده و تحصیلات دانشگاهی خود را در رشته ادبیات و با رساله‌های درباره زبان و ادبیات فارسی در سال ۱۹۷۹ م به پایان رسانده است.

وی از سال ۱۹۸۳ به صورت محقق و استادیار رشته زبان و ادبیات فارسی در گروه مطالعات شرقی دانشگاه رم فعالیت کرده و از سال تحصیلی ۱۹۹۱ - ۱۹۹۲ م تا سال تحصیلی ۱۹۹۸ - ۱۹۹۹ م (در غیاب پروفسور پیه‌مونتسه) عهده‌دار کرسی زبان و ادبیات فارسی بوده است.

فعالیت‌های تحقیقی پروفسور اورساتی در زمینه‌های گوناگون شرق‌شناسی، زبان‌شناسی، و ایران‌شناسی است.

مطالعه و شناسایی نسخ خطی اسلامی، تاریخ مطالعات مربوط به زبان فارسی و زبان‌های دیگر شرقی، ادبیات فارسی و تاریخ زبان فارسی از زمینه‌های اصلی پژوهش‌های وی به شمار می‌آیند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرنگی

زبان‌شناسی ایرانی

کرسی استادی درس زبان‌شناسی ایرانی دانشکده مطالعات شرقی دانشگاه رم بر عهده پروفسور کارلو چرتی^۲ گذاشته شده است.

وی تحصیلات دانشگاهی خود را در رشته زبان و تمدن شرق به پایان رسانده و در سال ۱۹۹۳ م از مؤسسه شرق‌شناسی دانشگاه ناپل به اخذ درجه دکترا، با رساله‌ای در زمینه زبان و فرهنگ زرده‌شیان، نائل شده است.

چرتی مطالعات شایان توجهی در مورد زبان‌های ایران کهن و هندی، به ویژه در

زمینه‌های تاریخی، دینی و ریشه‌شناسی دارد و کتبیه‌های فارسی باستان و سعدی و ختنی و آثار مانی را مورد مطالعه و شناسایی قرار داده است. از پژوهش‌های اصلی پروفسور چرتی نوشه‌های مربوط به مانویت و کیش زردشتی در گذشته و حال، و مطالعه جوامع زردشتی در ایران و هند است.

وی از سال تحصیلی ۱۹۹۵-۱۹۹۶ م تا سال تحصیلی ۱۹۹۸-۱۹۹۹ م کرسی استادی ادبیات دینی زردشتیان را در دانشکده ادبیات و فلسفه دانشگاه رم به عهده داشته است. چرتی علاوه بر سفرهای علمی به ایران و هند، جهت بررسی ویژگی‌های نقاط زردشتی نشین مانند یزد و بمبئی، فعالیت دانشگاهی خود را در رشته زبان‌شناسی زبان‌های ایرانی و تاریخ ادیان ایران و آسیای مرکزی در دانشگاه رم ادامه می‌دهد.

تاریخ ادیان در ایران و آسیای مرکزی

کرسی استادی تاریخ ادیان در ایران و آسیای مرکزی متعلق به خاورشناس نامدار پروفسور گراردو نیولی،^۱ متخصص تاریخ زردشت و مانویت و تاریخ ادیان ایران باستان است. وی یکی از مهم‌ترین ایران‌شناسان اروپا در زمینه تاریخ ایران باستان و فرهنگ و سیاست این دوره بهشمار می‌آید. از نتایج مطالعات و پژوهش‌های پروفسور نیولی آثار متعددی به چاپ رسیده که مأخذ قابل توجهی برای دانشجویان و پژوهشگران علاقه‌مند به ایران باستان محسوب می‌شوند.

در سال تحصیلی ۲۰۰۰-۲۰۰۱ م مسئولیت کرسی تاریخ ادیان در ایران و آسیای مرکزی، به علت مرخصی نیولی، به کارلو چرتی سپرده شد. قسمت اصلی این درس درباره تاریخ ادیان در ایران باستان و آسیای مرکزی در دوران پیش از اسلام است. در این بخش دانشجویان به مطالعه سیر تطور ادیان گوناگون این دوره مانند دین زردشت، مانویت و آیین مزدکی و تأثیر این ادیان در تاریخ سیاسی و فرهنگی این حوزه جغرافیایی می‌پردازند.

کتابخانه دانشکده مطالعات شرقی

کتابخانه دانشکده مطالعات شرقی دانشگاه رم یکی از قدیم‌ترین کتابخانه‌های این دانشگاه

است. این کتابخانه در سال ۱۹۰۵ م تأسیس شده و یکی از چهار کتابخانه مهم ایتالیا در زمینهٔ شرق‌شناسی محسوب می‌شود.

تألیفات و کتبی که در این کتابخانه نگهداری می‌شوند، تمام حوزه‌های جغرافیایی شرق و آفریقا و دنیای اسلام را در بر می‌گیرند. این تألیفات متون و اسناد به زبان‌های شرقی و نسخ خطی نادر و نفیس را نیز شامل می‌شوند.

تعداد کتب این کتابخانه به بیش از ۱۲۰ هزار جلد می‌رسد و حدود ۶۳۰ نشریه به زبان‌های گوناگون در زمینهٔ شرق‌شناسی در آن یافت می‌شود.

دانشجویان می‌توانند با بهره‌گیری از رایانه‌هایی که در اختیار دارند، فهرست‌ها و برگه‌های مورد نیاز خود را جست‌وجو کنند و در صورت لزوم از وسائل سمعی و بصری که در دسترس داشت پژوهان قرار دارند نیز استفاده نمایند.

علاوه بر بسیاری کتب فارسی زبان در زمینه‌های گوناگون و برخی اسناد و نسخه‌های خطی، کتابخانهٔ دانشکدهٔ مطالعات شرقی دانشگاه رم تعداد کثیری مجله و گاهنامه در زمینهٔ ایران‌شناسی و زبان و فرهنگ فارسی را از نقاط مختلف جهان و به زبان‌های گوناگون دریافت می‌کند. این مدارک و اسناد به صورت رایانه‌ای فهرست می‌شوند و در دسترس دانشجویان قرار می‌گیرند.

پایان نامه

دانشجویان رشته زبان فارسی (دورهٔ چهارساله) می‌توانند در پایان سال سوم موضوع اصلی پایان نامهٔ خود را با توافق استاد زبان و ادبیات فارسی انتخاب، و شروع به تحقیق و جمع آوری مأخذ و منابع مورد نیاز کنند.

دانشجویان باید موضوع رسالهٔ خود را با نگاهی نو و پژوهشی مستند و روشهای علمی مورد بررسی قرار دهند و به شکلی خلاق و محققانه با آن مواجه شوند.

نوآوری در انتخاب موضوع و استفاده از روش‌های نوین علمی در ارائهٔ اسناد و مأخذ مفید و لازم از شرایط اصلی تنظیم رساله‌های دانشگاهی است. آشنایی با زبان‌های عربی، فرانسه و انگلیسی، از شرایط لازم تدوین پایان نامه در این رشته است. این آشنایی دانشجویان را در بهره‌گیری از منابع وسیعی که به این زبان‌ها تأثیف شده و در کتابخانه‌های دانشگاه رم و کتابخانهٔ مرکزی یافت می‌شوند، پاری می‌کند.

دانشگاه ونیز

گروه مطالعات اروپا و آسیای دانشکده زبان و ادبیات خارجی دانشگاه ونیز در سال ۱۹۸۵ م تأسیس شده است.

شاید در نگاه نخست به نظر آید که اروپا و آسیا، به علت برخورداری از دو پس زمینه فرهنگی- تاریخی بسیار متفاوت، نمی توانند در حیطه‌ای مشترک مورد مطالعه و بررسی قرار گیرند و در کنار هم قرار دادن این دو قاره در چارچوب مطالعات و برنامه‌های علمی یک گروه کاری مفید و عملی نباشد. ولی اگر به دقت به موقعیت جغرافیایی و حیطه‌های فرهنگی این دو منطقه توجه کنیم، به این نتیجه می‌رسیم که در بسیاری از دوره‌های تاریخی اروپا و آسیا از روابط نزدیک فرهنگی، علمی، سیاسی، و ادبی برخوردار بوده‌اند و در روند ادبی و فرهنگی یکدیگر تأثیر متقابل گذارده‌اند.

در گروه مطالعات اروپا و آسیا درس‌های مربوط به زبان‌شناسی و پژوهش‌های ادبی و تاریخی، از نظر جغرافیایی و منطقه‌ای تقسیم‌بندی و بررسی می‌شوند. هر یک از این مناطق بزرگ فرهنگی مانند حوزه زبان عربی و یا حوزه زبان فارسی، از جنبه‌های گوناگون ادبی، تاریخی، دینی، و سیاسی مورد مطالعه دانشجویان قرار می‌گیرند که زمینه‌ای گسترده در قلمرو آشنازی با فرهنگ شرق و به ویژه آسیای میانه و آسیای صغیر در اختیار دانشجویان قرار می‌دهند.

ویژگی قابل توجه این گروه در بررسی چندجانبه این مراکز بزرگ فرهنگی، چه در گذشته و چه در دوران معاصر، و مطالعه طبیقی آن‌ها با مناطق بزرگ فرهنگی اروپاست و با توجه به این مسئله که این دو قاره را دو واقعیت تاریخی و فرهنگی جدا و گستره از یکدیگر نمی‌داند، بلکه هر چه بیشتر سعی در شناسایی عواملی دارد که این دو قاره را به هم نزدیک و مرتبط می‌کنند.

باید یادآور شد که زبان و ادبیات فارسی پیش از تأسیس این گروه، یعنی از سال ۱۹۶۷ م در دانشکده زبان‌های خارجی دانشگاه ونیز مطالعه و تدریس می‌شد و ریاست آن را پروفسور جان روبرتو اسکارچیا^۱ بر عهده داشت.

پروفسور اسکارچیا متخصص تاریخ شیعه اثنی عشری در ایران است و بعد از ریاست کرسی زبان و ادبیات فارسی، کرسی استادی تاریخ ادبیان ایران و آسیای مرکزی در این

دانشکده به وی سپرده شده است. او تحقیقات و مطالعات ارزنده‌ای در مورد شعر غنایی ایران، افغانستان، و تاجیک، چه در دوره کلاسیک و چه در دوره نو و معاصر دارد. از تألیفات ارزشمند او می‌توان تاریخ ادبیات فارسی و شعر غنایی فارسی را نام برد. اسکارچیا مقالات پژوهشی قابل توجهی در زمینه زبان و ادب معاصر فارسی و تاریخ هنر در ایران در گاهنامه‌های گوناگون منتشر کرده است.

از سال ۱۹۸۷ م تاکنون پروفسور ریکاردو زیپولی^۱ عهده‌دار کرسی زبان‌شناسی ایرانی و زبان و ادبیات فارسی گروه مطالعات اروپا و آسیاست. وی متخصص زبان‌های ایرانی است و مطالعات ارزشمندی درباره شعر غنایی فارسی و ترجمه‌های شایان توجهی از آثار ادبی فارسی، چه در زمینه نثر و چه در رابطه با شعر، منتشر کرده است.

پروفیل زیبایی علاقه فراوانی به هنر عکاسی دارد و چند نمایشگاه عکس درباره مناظر ایران برگزار کرده و کتابی نیز با اشعار سهراب سپهری همراه عکس‌هایی از مناطق مختلف ایران، منتشر کرده است.

او در چند سال اخیر مطالعات و تألیفاتی در زمینه رایانه‌ای کردن شعر فارسی و انتقال اطلاعات مربوط به آن در برنامه‌های خاص پژوهشی از طریق فناوری نوین داشته که مورد توجه بسیاری از ایران‌شناسان قرار گرفته است. زیبولی به علت علاقه و توجه خاص به شعر فارسی، از سال ۱۹۸۹ م به ویراستاری و انتشار آثار شعرای بزرگ ایران در ایتالیا مشغول است.

پروفسور زیپولی گذشته از مطالعات و انتشارات گوناگون در زمینه زبان و ادبیات فارسی، دوره‌های تدریسی کوتاه‌مدت و کنفرانس‌های متعددی نیز در دانشگاه‌های خارج از ایتالیا، مانند گروه فرهنگ و زبان‌های خاورمیانه دانشگاه کلمبیا نیویورک و گروه مطالعات آسیایی دانشگاه کمبریج بر عهده داشته است.

زیپولی علاوه بر کرسی استادی زبان‌شناسی ایرانی و زبان و ادبیات فارسی (سال‌های سوم و چهارم) سمت ریاست گروه مطالعات اروپا و آسیا را نیز به عهده دارد.

برنامه تدریس دو سال اول و دوم کرسی زبان و ادبیات فارسی به عهده خانم پروفسور دانیلا منگینی^۲ گذاشته شده است. پروفسور منگینی از دانشکده زبان‌های خارجی دانشگاه ونیز در رشته زبان و ادبیات فارسی فارغ‌التحصیل شده و از مؤسسهٔ شرق‌شناسی

دانشگاه ناپل موفق به اخذ درجهٔ دکترا شده است. از فعالیت‌های تحقیقی قابل توجه وی مطالعه و بررسی اشعار حافظ و انتقال برخی از لغات کلیدی این اشعار به حافظهٔ رایانه‌ای است.

استاد فارسی زبان

در میان درس‌های دوره کارشناسی زبان و ادبیات فارسی ساعتی را به آزمایشگاه تمرین زبان اختصاص داده‌اند.

همچنان که پیشتر توضیح داده شد، استاد فارسی زبان و یا همکار زبان، به جهت آشنایی کامل با زبان فارسی و تلفظ صحیح و آوایی کلمات، می‌تواند دانشجویان را در فراگیری تلفظ واژگان و املاء و جمله‌بندی باری کند.

علاوه بر این آشنایی، نیاز است که همکار فارسی زبان به روش های ویژه تدریس به دانشجویانی که هیچ گونه آشنایی پیشینی با زبان فارسی ندارند، آگاه باشد و با به کارگیری هر چه بیشتر و سایل سمعی و بصری و استفاده از امکانات نوین، که برای فرا گیری هر زبان تازه ای ضروری و مفید است، دانشجویان را در روند یادگیری و استفاده از زبان فارسی قرار دهد.

در طول ساعات آزمایشگاه زبان، بهویژه در دوره دوساله اول، همکار فارسی زبان دانشجویان را، از طریق خواندن متون بسیار ساده و ابتدایی و ساختن جملاتی کوتاه، با قواعد ابتدایی دستور زبان فارسی آشنا می‌سازد آنان را در مکالمه به زبان فارسی و تلفظ صحیح کلمات و جملات ساده روزمره یاری می‌کند. در این مرحله دانشجویان از نوارهای دوسره و نوازه‌های ویدئویی، به این گیره بیشتر زبان استفاده ممکن است.

در بخش بعدی، متون و آثاری از ادبیات معاصر فارسی، مانند داستان‌های کوتاه از نوشتۀ‌های جمال‌زاده و بزرگ‌ک علوی، که برای دانشجویان دورۀ دوم قابل درک‌اند، نیز مورد مطالعه دانشجویان قرار می‌گیرند. مطالب و متون مورد استفاده به زبان فارسی، به وسیله استاد فارسی زبان تهمه می‌شوند و به صورت فتوکپی، در اختیار دانشجویان قرار می‌گیرند.

تاریخ ایران از اسلام تا عصر حاضر

این دوره درسی مسائل و رویدادهای تاریخی و ویژگی‌های دولت‌های اسلامی کشور ایران و کشورهای اسلامی حوزه خاورمیانه را مورد بررسی قرار می‌دهد.

پروفسور ماریو نوردیو^۱ متخصص تاریخ سیاسی آسیا و بهویژه دولت‌ها و مملک مسلمان قاره آسیا، سمت استادی این کرسی را در گروه مطالعات اروپا و آسیا بر عهده دارد. وی مطالعات و پژوهش‌های قابل توجهی در مسائل سیاسی معاصر مربوط به کشورهای حوزه خاورمیانه و مسائل مملک فلسطین و کرد متشرکرده است.

موضوعات اصلی این دوره درسی در زمینه تاریخ سیاسی دولت‌ها و سیاست‌های اسلامی و تأثیر قوانین و فرهنگ اسلامی در روش‌های کشورداری و سیاست‌های بین‌المللی در خاورمیانه هستند. بخش عمده این دوره به سیاست‌های دولت‌های اسلامی معاصر، که در دهه‌های اخیر تأسیس شده‌اند از جمله ایران، و موقعیت‌های خاص سیاسی و تاریخی مانند مسائل دولت و ملت فلسطین اختصاص داده می‌شود. بخش قابل توجه و عمده این دوره درسی وقایع و مسائل معاصر سیاسی و اجتماعی حوزه خاورمیانه را مورد بحث و بررسی قرار می‌دهد.

بی‌شک این نوع پژوهش‌ها دانشجویان را به درک و تجزیه و تحلیل واقعیت‌های معاصر و زنده این منطقه از جهان رهنمون می‌شود و آنان را در شناخت هر چه عمیق‌تر و گسترده‌تر تمدن و تاریخ و فرهنگ کشورهای خاورمیانه، به خصوص ایران، یاری می‌کند.

پایان‌نامه‌ها

در اینجا لازم است به برخی از فرایندهای تحصیلی و پژوهشی دانشجویان رشته زبان و ادبیات فارسی و زبان‌شناسی ایرانی و تاریخ ایران از ورود اسلام تا امروز اشاره شود. دانشجویان دوره کارشناسی مرکز مطالعات اروپا و آسیا دانشگاه ونیز در پایان دوره چهارساله تحصیلی موظف به نگارش پایان‌نامه‌ای در زمینه دروس و امتحانات انتخابی در طول دوره هستند. موضوع این رساله در رابطه با موضوع اصلی برنامه انتخابی دوره کارشناسی و با توافق نظر استاد راهنمای انتخاب می‌شود. دانشجو باید موضوع پایان‌نامه را با نگاهی نو و پژوهشی مستند و علمی مورد بررسی قرار دهد و به شکلی خلاق با آن مواجه شود. نوآوری در انتخاب جنبه‌های تحقیقی و استفاده از روش‌های نوین علمی از مشخصات بارز این پایان‌نامه‌ها به شمار می‌آید.

در بیشتر موارد پایان نامه به صورت کتاب و یا مقاله‌ای فشرده چاپ می‌شود تا به عنوان منابع پژوهشی مورد استفاده قرار گیرد.

پایان نامه‌های دوره دکترا

گروه مطالعات اروپا و آسیا دانشگاه ونیز در هیچ رشته‌ای به طور مستقل دوره دکترا ندارد، ولی در مورد برخی از رشته‌های درسی با دانشگاه‌های دیگر ایتالیا در این زمینه همکاری می‌کند.

کرسی مطالعات ایرانی این گروه در دوره دکترای ایران‌شناسی با کرسی مطالعات ایرانی دانشگاه ناپل همکاری می‌کند و پروفسور زیپولی عضو کمیسیون ارزشیابی و آزمون این دوره است.

دوره دکترای ایران‌شناسی سه سال به طول می‌انجامد و دانشجویان مقاضی از طریق کنکور وارد این دوره می‌شوند و از بورس تحصیلی نیز استفاده می‌کنند.

کتابخانه‌ها

کتابخانه گروه مطالعات اروپا و آسیا در سال ۱۹۸۵ م همراه با تأسیس خود گروه شروع به فعالیت کرده است. این کتابخانه در حقیقت از ادغام چند کتابخانه قدیمی مانند کتابخانه سمینار ادبیات عبری، کتابخانه سمینار ادبیات هندی، کتابخانه سمینار ادبیات ایران، کتابخانه سمینار ادبیات ترک و ادبیات روس به وجود آمده است و حدود پنجاه هزار جلد کتاب در آن نگهداری می‌شود.

شمار مجلات و گاہنامه‌هایی که در این کتابخانه جمع آوری شده‌اند، به نهصد عنوان می‌رسد و هر ساله بیش از یکهزار جلد کتاب و گاہنامه به این مجموعه افزوده می‌شود. تألیفات و متون نگهداری شده در کتابخانه گروه موضوعات مربوط به زبان، ادبیات، ادبیان، تاریخ و هنر حوزه کشورهای آسیای صغیر و خاورمیانه و همچنین حوزه کشورهای اسلامی شامل می‌شود. علاوه بر آن، کتب و مطالعات پژوهشی در رابطه با دروسی که در گروه تدریس می‌شوند نیز در این کتابخانه نگهداری و در دسترس دانشجویان و علاقه‌مندان قرار دارند.

وسایل نوین آموزشی سمعی و بصری و امکانات استفاده از فیلم‌های ویدیویی زبان آموزی و بررسی میکروفیلم‌های نسخ خطی و بهره‌گیری از رایانه برای پژوهش،

از دیگر ویژگی‌های این کتابخانه به شمار می‌رود.

از سال ۱۹۸۸ م تاکنون پروژه‌ای در راستای رایانه‌ای کردن برخی اطلاعات مربوط به شعر کلاسیک فارسی به انجام رسیده که در آن حدود بیست‌هزار بیت از اشعار شاعرانی چون حافظ، سعدی، عطار، بیدل دهلوی، بابا فغانی، فرخی سیستانی، سلمان ساوجی، و طالب آملی، آوانویسی شده و در برنامه‌های رایانه‌ای در دسترس دانشجویان و پژوهشگران قرار دارد.

دانشگاه بولونیا

زبان و ادبیات فارسی از سال ۱۹۷۵ م در دانشگاه بولونیا تدریس می‌شود. پروفسور جووانی درمه اولین استادی بود که به مدت سه سال از ۱۹۷۸ تا ۱۹۷۵ م سمت استادی زبان و ادبیات فارسی را در این دانشگاه به عهده گرفت. پس از او از سال ۱۹۷۸ م تاکنون پروفسور مائوریتزیو پیستوسو^۱ در این کرسی مشغول تدریس است.

پروفسور پیستوسو از دانشکده زبان و ادبیات خارجی دانشگاه ونیز در رشته زبان و ادبیات فارسی فارغ‌التحصیل شده و مطالعات خود را در زبان‌های تاجیکی و روسی گسترش داده است. او تحقیقات ارزنده‌ای درباره تطور زبان و ادبیات فارسی بعد از اسلام در ایران و آسیای مرکزی دارد که به صورت کتب و مقالات متعدد به چاپ رسیده‌اند. هر یک از این آثار، که نتیجه بررسی و کندوکاو در جریان‌های تاریخی و فرهنگی و ادبی ایران و کشورهای هم‌مرز آن است، نمونه‌ای است از تلاش‌ها و بررسی‌های مداوم ایران‌شناسان و استادان ایتالیایی که با مطالعات و پژوهش‌های متتمدی و مستند خود امکانات تحقیقی قابل توجهی در اختیار دانشجویان و پژوهشگران می‌گذارند.

اکثر این مطالعات علاوه بر انتشار به صورت کتب و مقالات در سالنامه‌ها و فصلنامه‌های تخصصی، در برنامه‌های تدریس زبان فارسی نیز گنجانده می‌شوند و اغلب موضوع تحقیق، و بحث و تبادل نظر با دانشجویان قرار می‌گیرند و آنان را به آشنایی عمیق‌تری از فرهنگ و تاریخ ایران رهنمون می‌شوند.

در دانشگاه بولونیا علاوه بر کرسی زبان و ادبیات فارسی، از سال ۱۹۷۱ تا سال ۱۹۹۰ م خانم پروفسور ماریا گراتزیا برونو تبیلتی،^۲ متخصص زبان‌های کهن ایتالیا پیش از زبان

لاتینی، مسئولیت تدریس درس ایران‌شناسی را به عهده داشته است. او که مطالعات وسیع و ارزنده‌ای در زبان‌های سنسکریت و اوستایی و دیگر زبان‌های ایران باستان، به خصوص زبان کتبیه‌ها، دارد، دانشجویان علاقه‌مند به ایران‌شناسی را در شناخت و مطالعه آثار این دوره مهم تاریخی و فرهنگی یاری کرده است.

پس از وی تدریس ایران‌شناسی در گروه مطالعات زبان‌های شرقی دانشگاه بولونیا از سال ۱۹۹۱ تا سال ۱۹۹۷ م به پروفسور آنتونیو پانائینو،¹ متخصص زبان اوستایی، سپرده شد. او از سال ۱۹۹۷ م تاکنون کرسی استادی زبان‌شناسی ایران و تاریخ شرق کهن را در دانشکده حفظ آثار باستانی شهر راونا به عهده دارد. (در بخش مربوط به دانشکده حفظ آثار باستانی دانشگاه راونا توضیحات لازم در مورد این دو درس داده خواهد شد.)

در حال حاضر به عنوان همکار استاد، دو درس ایران‌شناسی و زبان و ادبیات فارسی در هم ادغام شده‌اند و به وسیلهٔ پروفسور مائوریتزیو پیستوسو تدریس می‌شوند و دانشجویان می‌توانند یکی از این دو درس و یا هر دو را انتخاب کنند.

همکار فارسی زبان

در کرسی زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بولونیا از سال ۱۹۸۱ تا سال ۱۹۹۶ م خانم فریبا خمسه‌ای، به عنوان همکار ایرانی تدریس زبان فارسی، دانشجویان را در فراگیری و تلفظ صحیح زبان زنده و روزمرهٔ فارسی یاری می‌کرده است.

این همکاری، که یکی از عوامل اساسی و مهم یادگیری هر زبان تازه‌ای است و در تمام رشته‌های زبان دانشگاهی گنجانده می‌شود، عامل مفید و مؤثری در علاقه‌مندی دانشجویان به یادگیری زبان فارسی و فراگیری این زبان بوده است.

متأسفانه به علت وجود قوانین خاص استخدامی آن زمان، در سال ۱۹۹۶ م این همکاری قطع شد و حتی بعد از تغییر قوانین نیز امکان حضور و همکاری استاد دیگری که با زبان فارسی به عنوان زبان مادری آشنا باشد، به وجود نیامد.

مسلمان بهره‌گیری از یک همکار فارسی زبان و استفاده از امکانات و روش‌های نوین زبان آموزی از طریق وسایل سمعی و بصری مانند نوارهای رادیویی و ویدیویی از عوامل مؤثر در یادگیری و تلفظ صحیح زبان فارسی به شمار می‌آید.

در چند سال اخیر جبراً این کمبود به وسیله پرسور پیستوسو جبران شده و می‌شود.

کتابخانه‌ها

مجموعه کتب مربوط به کرسی زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بولونیا از سه قسمت تشکیل شده است:

قسمت اول کتابخانه‌گروه مطالعات شرقی و زبان‌شناسی است که حدوداً پانصد جلد کتاب را شامل می‌شود. این مجموعه حاوی کتاب‌هایی به زبان‌های مختلف از جمله فارسی، تاجیکی، و روسي راجع به فرهنگ و تمدن حوزه ایران از سده‌های تختین تا کنون است. قسمت دوم، کتابخانه شخصی پرسور پیستوسو است که آن نیز حدود پانصد جلد کتاب دارد. این مجموعه، که تألیفاتی در زمینه‌های مختلف تاریخ تمدن و فرهنگ ایران و زبان و ادب فارسی است، در طول سفرهای تحقیقی و به‌هدف مطالعه و بررسی تمدن‌های آسیای مرکزی و آسیای صغیر، در بیست سال گذشته جمع‌آوری شده و اکنون در اختیار دانشجویان و پژوهشگران قرار دارد که در صورت نیاز می‌توانند از آن بهره‌مند شوند.

قسمت سوم کتاب‌های مربوط به درس ایران‌شناسی و زبان‌های ایرانی پیش از اسلام است که به همت پرسور تبیلیتی جمع‌آوری شده است. این کتابخانه شامل تألیفات مربوط به زبان‌های کهن ایرانی و متون کتیبه‌ها و تاریخ پیدایش آن‌هاست. این مجموعه قابل توجه شامل ۱۵ جلد کتاب به زبان‌های مختلف است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پایان‌نامه‌ها

دانشجویان رشته زبان و ادبیات فارسی و ایران‌شناسی، به‌علت مشکلاتی که در فراغیری زبان فارسی و مطالعه متون به زبان اصلی دارند، در هنگام انتخاب موضوع پایان‌نامه خود بیشتر به موضوعات تاریخی، سیاسی، فرهنگی و هنری می‌پردازند تا بتوانند از منابع و مأخذی که به زبان‌های اروپایی نوشته شده‌اند استفاده کنند، و بدین ترتیب موضوعات مربوط به زبان و ادبیات فارسی کمتر مورد توجه قرار می‌گیرند.

کتابخانه مرکزی دانشگاه

همان‌طور که در نوشه‌های تحقیقی پیه‌مونتسه و پیستوسو و دیگر پژوهشگران آمده است، کتابخانه دانشگاه شهر بولونیا که حدود ده قرن قدمت دارد و یکی از کهن‌ترین کتابخانه‌های

کشور ایتالیا به شمار می‌آید. مجموعه‌نفیسی از نسخه‌های خطی نادر فارسی در آن نگهداری می‌شود که در طول سده‌های متتمادی به وسیله جهانگر دان و شرق‌شناسان مختلف به این شهر رسیده‌اند.

این مجموعه بارها مورد توجه و بررسی محققان ایران‌شناس قرار گرفته و در مورد آثار موجود در این کتابخانه، که نسخه‌های خطی قرون دوازدهم تا هفدهم میلادی هستند، مقالات و مطالب پژوهشی مختلفی نوشته شده و انتشار یافته است.

در سال‌های اخیر چند دانشجو، که علاقه خاصی به فراگیری زبان فارسی از خود نشان می‌دادند، برای آموزش زبان و آشنایی نزدیک با ادب و فرهنگ ایرانی و به هدف شرکت در دوره‌های فشرده زبان آموزی به ایران اعزام شده‌اند. این دانشجویان با بهره‌گیری از نتایج مفید و مؤثر این سفرها به تکمیل پایان‌نامه‌های خود در مورد موضوعات مربوط به ادب و تاریخ و فرهنگ ایران پرداخته‌اند.

همچنان که پیش از این اشاره شد، حضور همکار فارسی‌زبان و استفاده از روش‌های نوین زبان‌آموزی و ایجاد دوره‌های فشرده زبان فارسی برای دانشجویان ایتالیایی در ایران (در مدت تعطیلات تابستانه) و فراهم آوردن امکانات تبادل دانشجو و تبادل استاد میان این دانشکده و رشته‌های زبان و ادبیات ایتالیایی در ایران، و به خصوص توجه بیشتر به زبان و ادبیات معاصر ایران، می‌توانند از عوامل مهم جذب دانشجو و انتخاب این رشته از طرف تعداد بیشتری از دانشجویان باشند.

دانشگاه راونا

دانشکده حفظ آثار باستانی دانشگاه بولونیا در سال ۱۹۹۶ م به شهر راونا منتقل شده و در آنجا شروع به کار کرده است.

در دوره کارشناسی باستان‌شناسی و بایگانی، دروسی نیز در زمینه ایران‌شناسی و تاریخ شرق کهن گنجانده شده است که دانشجویان را با تاریخ، فرهنگ، زبان، دین و دیگر جنبه‌های ایران پیش از اسلام آشنا می‌کنند.

کرسی استادی این دو درس را پروفسور آنتونیو پانائیتو به عهده دارد. وی که دکترای خود را در رشته مطالعات ایرانی در دانشگاه ناپل به پایان رسانده، رساله‌های درباره زبان ختنی تدوین کرده و در بررسی‌های پژوهشگرانه خود توجه ویژه‌ای به زبان‌های ایران باستان مانند

اوستایی، پهلوی، پارتی، و نیز ادبیان ایران باستان دارد.
متنون اوستایی و روش نگارش و نکات دستوری و نحوی این زبان از دیگر مطالعات
وی در زمینه شناسایی ویژگی‌های فرهنگ و زبان پیش از اسلام ایران بهشمار می‌رود.

زبان‌شناسی ایرانی

درس زبان‌شناسی ایرانی دانشکده حفظ آثار باستانی دانشگاه راونا شامل دو بخش است:
یکی بخش کلی و مقدماتی که مطالعات مربوط به زبان‌شناسی و متنون تاریخی - دینی را در
دو قسمت جداگانه مورد بررسی قرار می‌دهد و دیگری بخش ویژه که هر سال به یکی از
زبان‌های کهن ایرانی پیش از اسلام می‌پردازد و در دو مرحله جداگانه ویژگی‌های دستوری
و ادبی آن را مورد مطالعه قرار می‌دهد.

بخش مقدماتی

در این مرحله دانشجویان را با تاریخ زبان‌شناسی حوزه زبان‌های ایرانی آشنا می‌سازند و
روابط میان زبان‌های کهن ایرانی و هندوایرانی و هندواروپایی را مورد بحث قرار می‌دهند.
در بخش دوم مرحله مقدماتی، تاریخ سیاسی و ویژگی‌های اجتماعی ایران پیش از اسلام
و تاریخ ادبیان در این دوره مورد بررسی و نقد و مطالعه قرار می‌گیرد.

بخش ویژه

موضوعات درسی که در بخش ویژه مورد توجه و بررسی دانشجویان قرار می‌گیرند نیز به
دو قسم تقسیم می‌شوند: در بخش نخست الفبا و نکات دستوری و صرف و نحوی زبان
اوستایی، و در بخش دیگر متنون ادبی اوستایی و نوشه‌های مربوط به این کتاب از عهد ایران
باستان، مورد مطالعه و فراگیری دانشجویان قرار می‌گیرند.

تاریخ خاور باستان

همچنان‌که پیش از این ذکر شد کرسی استادی این درس نیز به عهده پروفسور آنتونیو پانائیو
گذاشته شده است.

درس تاریخ خاور باستان از دو سمینار جداگانه تشکیل می‌شود: یکی از این دو سمینار
مربوط به منابع و مأخذ کلی تاریخی خاور باستان است که برای تمام دانشجویان این دوره
در نظر گرفته شده است.

سminار دوم درباره منابع و مأخذ مربوط به عهد ایران باستان است و به دانشجویانی اختصاص دارد که درس زبان‌شناسی ایرانی ۲ را در برنامه درسی دوره کارشناسی خود داشته باشند. در این درس نیز بخش ویژه‌ای در نظر گرفته شده است که موضوع سقوط پادشاهی ساسانی را مورد بررسی قرار می‌دهد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی